

PRIMA CENTRALĂ a EREI ATOMICE

In slujba păcii și a progresului

Acad. prof. EUGEN BĂDARAU

Am trecut de o uriașă însemnată istorică: savanții și inginerii sovietici au terminat cu succes lucrările de proiectare și construire a centralei electrice bazată pe energie atomică, cu o capacitate de 5.000 kilowați. Întrind în funcțiune, la 27 iunie 1954, centrala furnizează curent pentru industria și agricultura raioanelor învecinate. Prin aceasta s-a făcut primul pas real spre folosirea pașnică a energiei atomice. Pentru prima dată în istoria tehnicii, turbina nu mai acționează prin arderea cărbunelui, a petrolului sau a turbei, ci pe baza energiei atomice, care se obține în urma dezagregării nucleului atomului de uraniu. Această strălucită victorie a științei și tehnicii sovietice ilustrează cu deosebită forță faptul că U.R.S.S. s-a situat în fruntea țărilor care folosesc energia atomică în scopuri pașnice.

În timp ce Statele Unite și Anglia anunță că vor avea primele lor centrale electrice atomice abia la sfârșitul anului viitor, în timp ce Franța anunță același lucru abia pentru sfârșitul anului 1957, în Uniunea Sovietică centrala electrică atomică a împlinit un an de activitate. Totodată, sunt în curs lucrări privind crearea unor centrale electrice bazate pe energie atomică cu o capacitate de 50—100.000 kilowați și se rezolvă problemele folosirii și mai departe în practică a realizărilor fizice atomice.

În afară de electrocentrala cu combustibil atomic, Uniunea Sovietică folosește pentru binele omului, pe o scară largă, multe realizări legate de producerea energiei atomice. Izotopii radioactivi care se obțin în cantități mari, atât în electrostațiile atomice, cât și direct, cu ajutorul așa numiților acceleratori de particule, sunt folosiți acum în diverse domenii.

În metalurgie, bunăoară, izotopii radioactivi permit controlarea calității pieselor metalice complicate, foarte groase. După cum se știe, există și alte metode de defectoscopie, dar aceste metode s-au arătat neaplicabile în multe cazuri de turnare a metalului și de sudură. Cu ajutorul cobaltului radioactiv, — un izotop foarte ieftin —, în Uniunea Sovietică se pot controla oțelul și piesele metalice cu grosime până la 300 de milimetri. Această metodă este cu mult mai simplă, mai practică și mai ieftină decât altele. Ea poate fi aplicată în condițiile muncii pe teren, la mașini în timpul mersului. Controlul radioactiv, atât de sigur, duce nemijlocit la îmbunătățirea continuă a produselor metalice.

În chimie, adăugarea în cantitate foarte mică a izotopilor radioactivi — numiți adesea și atomi marcați — la substanțele obișnuite, permite urmărirea mișcării acestor indicatori în cele mai complicate procese chimice. Procesul vulcanizării cauciucului a fost nu de mult complet lămurit de specialiștii sovietici grație metodei „atomilor marcați”, ceea ce desigur permite îmbunătățirea considerabilă a produselor respective.

Fără îndoială, tot arsenalul noilor mijloace ale tehnicii atomice de azi, pus la dispoziția chimiei, ridică pe o nouă treaptă chimia teoretică sovietică, deci și industria chimică.

În industria alimentară există o problemă grea: aceea a păstrării nealterate a legumelor și cartofilor. Radiațiile cobaltului radioactiv permit să se rezolve și această problemă. Cartofii și legumele pot fi păstrați acum în stare proaspătă până la recolta nouă.

Grație atomilor marcați s-a putut accelera producerea acidului lactic, atât de necesar în industria zaharoaselor, a panificației și în industria de conserve, ceea ce ușurează procesele de producție respective și ieftinește produsele.

Dar succesele extraordinare ale cercetărilor din fizica nucleară dau noi și uimitoare posibilități unei științe atât de importante pentru omeneire cum este medicina. Metoda bazată pe folosirea atomilor marcați permite o diagnosticare precisă în multe boli. Această metodă mai permite să se urmărească efectele translației singelui, metabolismul tiroidei, circulația singelui în organismul omeneș, activitatea sistemului nervos și, în primul rând, procesele care au loc în creierul omului. Toate aceste observații se fac fără analiză chimică, numai cu ajutorul unor aparate simple, așa-numite „contoare”. Izotopii radioactivi permit și vindicarea multor boli, de exemplu, a tumorilor tiroideale, a leucemiei, a anumitor tumori canceroase etc.

Dar Uniunea Sovietică nu se mulțumește să folosească numai ea, atât de divers neapuzabilă forță a atomului. Ținând sus steagul păcii și al colaborării între popoare, ea s-a declarat gata să acorde unor state — printre care și R.P.R. — ajutor tehnico-științific pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Astfel, Uniunea Sovietică arată încă odată marea ei dorință de a dezvoltă colaborarea între state pe baza deplinei egalități și în drepturi și a avantajelor reciproce. Uniunea Sovietică apare încă odată ca singura mare putere care ajută în mod sincer la dezvoltarea multilaterală a țărilor cu care colaborează. Faptele vorbesc de la sine. Un stat mare și puternic, cea mai înaltă din lume, ne ajută să cunoaștem și să ne bucurăm de roadele unei descoperiri științifice menite să revoluționeze tehnica — știind țara noastră printre primele state din lume, care beneficiază de ea.

Astăzi noi trăim o epocă de cea mai mare însemnată istorică: trecerea la civilizația care se dezvoltă sub semnul folosirii pașnice a energiei nucleare, cu mărețe perspective pentru viitorul apropiat.

Se întrevăde de pe acum posibilitatea de a se obține o mare ușurare a muncii omului, o ridicare considerabilă a nivelului cultural al omenirii, o viață cu mult mai frumoasă, mai ușoară și mai luminată. Civilizația va face un mare pas înainte. Interesele umanității cer imperios ca marea descoperire a genului uman, energia atomică, să fie pusă nu în slujba războiului și a distrugerii, ci în slujba păcii, a construcției și progresului omenirii.

Aceasta se realizează de pe acum, în marea Uniune Sovietică, unde toate descoperirile sunt puse în slujba omului. În Uniunea Sovietică folosirea energiei atomice va grăbi în măsură considerabilă construirea comunismului.

Popoarele din lumea întreagă se string cu hotărâre crescândă sub steagul luptei pentru pace, pentru a împiedica cercurile imperialiste agresive să folosească energia atomică în scopuri distructive. Insufletele de exemplul Uniunii Sovietice, având conștiința tot mai clară că pot și trebuie să obțină victoria, popoarele luptă ferm pentru punerea energiei atomice exclusiv în slujba păcii și progresului în lume.

La 27 iunie se împlinește un an de când în Uniunea Sovietică a intrat în funcțiune prima stațiune electrică industrială din lume pe bază de energie atomică. Capacitatea utilă a centralei atomice care de un an dă curent industriei și agriculturii din raioanele învecinate, este de 5.000 de kilowați. Oamenii de știință și inginerii sovietici se ocupă de crearea unor puternice stațiuni electrice pe bază de combustibili nucleari, cu o capacitate de 50—100.000 kilowați. Acordind o mare însemnată folosiri pașnice a energiei atomice, Guvernul Sovietic a declarat că este gata să împărtășească, la Conferința internațională asupra problemelor folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice, ce va avea loc anul acesta, experiența specialiștilor sovietici în domeniul puterii în funcțiune a primei stațiuni electrice industriale pe bază de energie atomică.

Guvernul Sovietic a luat hotărârea de a oferi Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Române, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Ungare și Republicii Populare Bulgare, ajutor tehnico-științific și de producție pentru desfășurarea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Hotărârea Guvernului Sovietic prevede acordarea de ajutor în proiectarea și construirea unor reactoare atomice cu o capacitate de 5.000 kilowați și acordarea cantității necesare de materiale dezagregabile (combustibil nuclear).

Acest act al U.R.S.S., este o nouă dovadă a consecvenței cu care luptă poporul sovietic pentru pacea și progresul întregii omeniri.

Cum funcționează o centrală electrică atomică

E pe deplin firească dorința fiecăruia de a ști cum este organizată centrala electrică pe bază de energie atomică. Principiile generale ale unei asemenea instalații sunt cunoscute. Iată, în câteva cuvinte, aceste principii.

Izvorul de căldură este cazanul atomic sau, cum i se mai spune, reactorul. Reactorul este o instalație în care, prin diferite procedee, se menține un proces continuu de dezagregare a atomilor de uraniu. Partea principală a unui din tipurile de reactori este un grătar de bare de uraniu așezat într-un strat de grafit. Grafitul are rolul de a încetini, de a frina neutronii rapizi formați prin dezagregarea nucleului de uraniu-235. În alte cazuri, se folosesc ca încetinitor așa numita apă grea, în molecula căreia hidrogenul obișnuit este înlocuit cu hidrogen greu.

Prin reactor, în care se degajă o căldură puternică, se trece un lichid de răcire. Pentru ca uraniul să nu vină în contact direct cu acest lichid, barele de uraniu se învelesc cu anumite materiale de protecție. Un asemenea material este, de pildă, aluminul. Lichidul refrigerent — în cazul cel mai simplu: apă — trecind prin reactor, se încălzește și apoi duce căldura primită la un cazan cu aburi, după care se întoarce în reactor. Aburul din cazan pune în funcțiune un turbogenerator, care produce energia electrică.

Pentru a spori eficiența acestei instalații, trebuie realizate temperaturi mai înalte. Astfel, e posibilă folosirea ca agent termic a metalului topit, cum ar fi, de pildă, un aliaj de potasiu și sodiu. În acest caz, temperatura uraniului poate fi ridicată până la 600 grade, ceea ce asigură în cazanul cu aburi o temperatură de vreo 300 grade și o presiune de 25 de atmosfere. Aliajul metalic topit fiind supus bombardamentului cu neutroni, cind trece prin reactor, devine el însuși foarte radioactiv. Această particularitate neplăcută a aliajului poate fi prevenită, adoptându-se procedeul de transmisie a căldurii „în două trepte”. Aliajul de potasiu și sodiu poate fi folosit nu numai în cadrul primei trepte de transmisie, ci și în cadrul celei de a doua. Deoarece aliajul din cadrul treptei a doua nu mai trece prin reactor, el nici nu mai devine radioactiv.

Este posibil ca generațiilor viitoare de cercetători și constructori, reactoare atomice de azi să li se pară greoi și voluminoși. E în orice caz o dificultate faptul că reactorul trebuie să fie împrejmuțit din toate părțile cu ziduri puternice de beton, care protejează personalul împotriva radiațiilor nucleare periculoase, ce însoțesc procesul de descompunere a nucleorului. Stratul de protecție are o grosime de aproape doi metri. De aceea, un reactor obișnuit cu uraniu și grafit este foarte greu. Nu se pot subaprecia nici dificultățile legate de dirijarea de la distanță a tuturor proceselor ce se desfășoară în centrala electrică atomică.

Savanții și inginerii sovietici luptă pentru a învinge astfel de dificultăți, pentru a pune larg și nerestricțat în slujba progresului omenirii una din cele mai nobile descoperiri ale minții — folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

În acest caz, temperatura uraniului poate fi ridicată până la 600 grade, ceea ce asigură în cazanul cu aburi o temperatură de vreo 300 grade și o presiune de 25 de atmosfere. Aliajul metalic topit fiind supus bombardamentului cu neutroni, cind trece prin reactor, devine el însuși foarte radioactiv. Această particularitate neplăcută a aliajului poate fi prevenită, adoptându-se procedeul de transmisie a căldurii „în două trepte”. Aliajul de potasiu și sodiu poate fi folosit nu numai în cadrul primei trepte de transmisie, ci și în cadrul celei de a doua. Deoarece aliajul din cadrul treptei a doua nu mai trece prin reactor, el nici nu mai devine radioactiv.

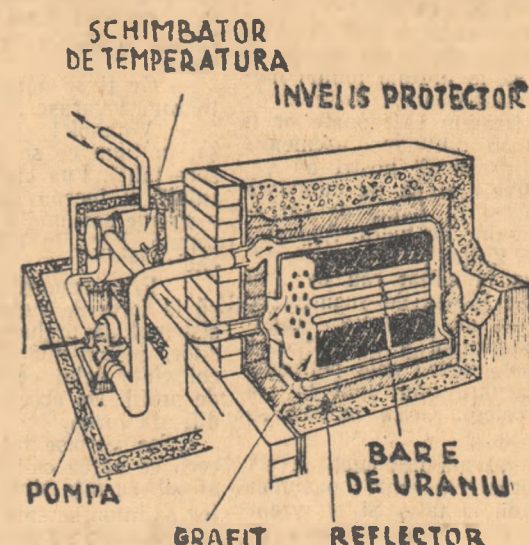
Este posibil ca generațiilor viitoare de cercetători și constructori, reactoare atomice de azi să li se pară greoi și voluminoși. E în orice caz o dificultate faptul că reactorul trebuie să fie împrejmuțit din toate părțile cu ziduri puternice de beton, care protejează personalul împotriva radiațiilor nucleare periculoase, ce însoțesc procesul de descompunere a nucleorului. Stratul de protecție are o grosime de aproape doi metri. De aceea, un reactor obișnuit cu uraniu și grafit este foarte greu. Nu se pot subaprecia nici dificultățile legate de dirijarea de la distanță a tuturor proceselor ce se desfășoară în centrala electrică atomică.

Savanții și inginerii sovietici luptă pentru a învinge astfel de dificultăți, pentru a pune larg și nerestricțat în slujba progresului omenirii una din cele mai nobile descoperiri ale minții — folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Combustibilul atomic

Prof. B. B. KUDREAVTEV
doctor în științe chimice

prietățile atomului rămân și ele neschimbate. La schimbarea numărului de neutroni apare un izotop al aceluiași element chimic. Nucleele atomilor sînt stabile numai în anumite relații între numărul de neutroni și protoni. Dacă se schimbă

Schema unui reactor atomic cu grafit

artificial această corelație, nucleul poate deveni instabil.

În minunatul monument de artă antică greacă — poezia lui Homer, „Odiseea” — se descrie asediul Troiei. Zidurile puternice ale cetății n-ar fi îngăduit luarea ei cu asalt. Atunci grecii, după sfatul vicleanului Ulyse, au construit un cal uriaș de lemn pe care l-au adus, chipurile, în der zeilor, și au despresurat cetatea îndepărtându-se de zidurile ei. București, troianii au deschis porțile, trăgând calul în cetate. Însă noaptea, cind toți au adormit, din calul de lemn au ieșit ostași greci și au ucis pe apărătorii Troiei. Așa a căzut Troia.

După purtarea sa, neutronul seamănă în multe privințe cu calul troian. Fără să posedă sarcină electrică, el nu este respins de nucleul atomic, ci dimpotrivă, nucleul e în stare să atragă neutronul. Atragerea neutronului pe de o parte transmite nucleului energie complementară, iar pe de altă parte, în nucleu se încalzește corelația proprie lui între numărul neutronilor și numărul protonilor. Particulele neîncălzite în nucleu sînt mai multe decît trebuie să fie într-un izotop stabil. În marea majoritate a cazurilor, nucleul format este nestabil, radioactiv.

O studiere atentă a proprietăților elementelor aparate la captarea neutronilor de către nucleole atomului de uraniu-238 a dus pe neașteptate la o descoperire neobișnuită. Aparul în procesul de atragere a neutronului, nucleul izotopului de uraniu — 239 este nestabil, și emite o particulă cu sarcină negativă — electronul — iar sarcina nucleului se ridică cu o unitate. Așa

se formează elementul neptuniu, care nu se găsește în natură: neptuniu-239.

Dar și neptuniul este instabil; el se descompune mai departe. La nașterea din nou un electron, sarcina nucleului se ridică din nou cu o unitate și se formează un element nou, plutoniul 239. Proprietățile chimice ale plutoniului, deși sînt apropiate de proprietățile uraniului, se deosebesc totuși întrucîtva de ele. Datorită acestui fapt, plutoniul, născut în complexul de uraniu natural, poate fi separat prin metode chimice, iar acest lucru e mult mai simplu de făcut decît de separat izotopul dezagregabil de uraniu-235.

Un fapt deosebit de important, este acela că plutoniul poate capta neutroni și să fisioneze ca și uraniul-235. Vedem că neutronii, atrași de uraniul-238, nu pot fi sooliți pe deplin pierduți; în acest proces apare o nouă materie fisionabilă. În urma cercetărilor științifice s-a mai descoperit încă un izotop de uraniu, capabil să se dezagereze în urma captării neutronilor. Cum s-a dovedit, la captarea neutronilor de către nucleole elementului greu, care este toriul, apare un nucleu nestabil, care după o serie de descompuneri, se transformă într-un izotop de uraniu cu masa de 233 de ori mai mare decît masa plutoniului; acesta este uraniul-233. Nucleole acestui izotop se pot rupe în urma atragerii neutronilor lenți, așa că în clipa de față dispunem de trei elemente fisionabile: uraniul-235, plutoniul-239 și uraniul-233.

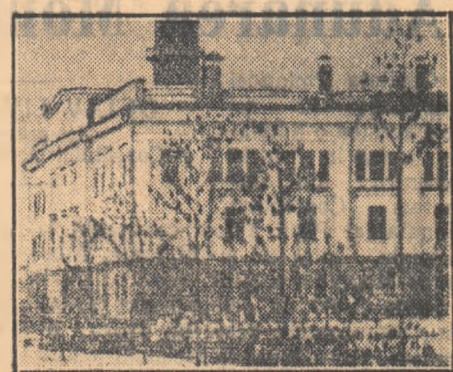
Cind procesul de fisionare a fost studiat, savanții au calculat masele produselor fisionării. Aceste schimbări au dezvăluit că în suma masei celor două particule, în care s-au dezagregat nucleole uraniului-235, plutoniului-239 sau ale uraniului-233, este mai mică decît masa nucleului inițial. Iar acest fapt a arătat că în procesul fisionării se elimină o cantitate uriașă de energie.

Folosirea în energetică numai a zăcămintelor cercetate de materiale dezagregabile mărește rezerva existentă de combustibil de zeci de ori. Aceasta este una din cauzele pentru care în vremea noastră se elaborează cu atîtă intensitate proiecte de instalații energetice nucleare.

O centrală termo-electrică obișnuită folosește combustibil (cărbune, petrol sau gaze), apă și oxigenul necesar pentru ardere și produce energie electrică. La funcționarea unei stațiuni electrice pe bază de energie atomică, se folosește combustibil nuclear și apă și se produce energie electrică, căldură, diferite elemente radioactive, plutoniu și, în sfîrșit, produse cu totul neobișnuite: raze gamma și neutroni.

Larga folosire a energiei atomice îngăduie economisirea unei imense cantități de cărbune și petrol, pentru prelucrarea lor rațională în diferite produse chimice. Deoarece nu există dificultăți de transport în ce privește combustibilul, stațiunile electrice pe bază de energie atomică pot fi construite și în locurile cele mai puțin accesibile comunicațiilor.

Și, cu toate că acum ne aflăm abia în pragul energiei nucleare, avem toate motivele să așteptăm ca într-un viitor apropiat stațiunile electrice pe bază de energie atomică să joace un rol important în industria și economia U.R.S.S.

Clădirea centralei atomice

O forță gigantică

În viitorul apropiat, trenuri lungi vor fi trase de cîte o locomotivă atomică, grea de cîteva mii de tone și avînd peste 100.000 cai-putere. Liniile ferată va fi mult mai largă decît cea de azi. Locomotiva atomică va merge cu o viteză de 200—250 km. pe oră.

Unor fanțaiști le place să-și pună întrebarea: ce s-ar întâmpla, dacă soarele s-ar stinge? Pînă acum, răspunsul era unul singur, deloc liniștitor: toată viața de pe pămînt ar pieri. Azi însă, în era energiei atomice, lucrurile s-au schimbat. Rezervele acestei energii sînt incalculabile pe pămînt. Ele sînt așa de mari, încît ar ajunge pentru luminarea și încălzirea pămîntului vreme de multe milioane de ani.

Dezagregarea tuturor nucleolelor aflate în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

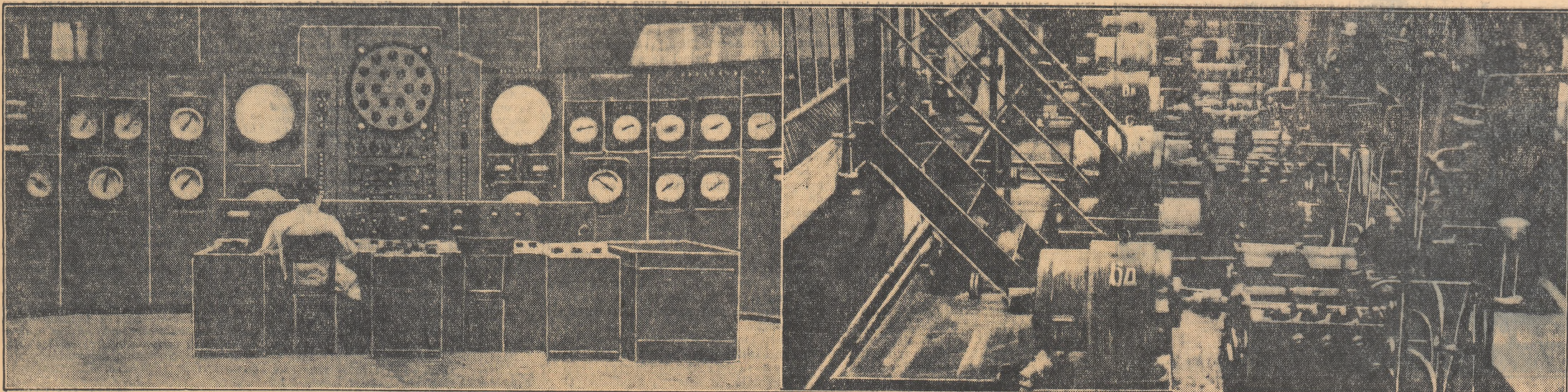
Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Printre elementele chimice, începînd în atomii dintr-un kilogram de uraniu eliberează tot atîtă energie, cîtă se produce prin explozia a 20.000 tone de troit.

Prin utilizarea combustibilului nuclear, se eliberează o cantitate uriașă de căldură, care poate fi transformată în energie electrică. Totodată, se produce o mare cantitate de substanțe radioactive, care și găsesc întrebuințare în industria metalurgică, chimică, în biologie, în medicină, în agricultură etc.

Camera de comandă a centralei electrice atomice

Vedere generală a sălii de pompe a centralei atomice. De aici se pompează în reactorul nuclear lichidul refrigerent, care transportă căldura la turbinele cu aburi

In sprijinul muncilor agricole

Pe întinsele lanuri ale raionului Trusești, regiunea Suceava, muncile agricole pentru întreținerea culturilor sunt în toi. Până acum câteva zile fuseseră plivite peste 21.500 ha culturi de toamnă și aproape 9.000 ha culturi de primăvară.

La obținerea acestor succese, menite să sprijine realizarea direcțiilor partidului cu privire la asigurarea unei recolte de 10 milioane tone cereale, grâu și porumb, organizațiile A.R.L.U.S. au adus o însemnată contribuție. Cercurile A.R.L.U.S. din satele raionului nostru au difuzat peste 800 broșuri care expun procedeele sovietice de protecție a culturilor și legumelor contra dăunătorilor și bolilor de plante.

Avantajele organizării muncii la arie după metoda Bredjuk, „Insemnățile dezmirișirii”, „Predarea cotelor, îndatorire patriotică”. Au fost, de asemenea, ținute lecții privind lucrările din timpul verii în pomicultură, viticultură, creșterea vitelor. La aceste lecții, care se țin în fiecare duminică în patru centre ale raionului, participă membrii birourilor cercurilor și din activul obștesc.

În planul nostru întocmit special pentru campania de vară sînt prevăzute acțiuni menite să mobilizeze țărani muncitori din raionul nostru pentru a folosi fiecare zi bună de muncă pentru executarea la timp și în bune condiții a recoltei. În campania de vară sînt prevăzute acțiuni menite să mobilizeze țărani muncitori din raionul nostru pentru a folosi fiecare zi bună de muncă pentru executarea la timp și în bune condiții a recoltei.

EMIL CÎMPEANU
secretarul comitetului raional A.R.L.U.S.
Trusești

O pagină glorioasă din istoria primei revoluții ruse

Rusia începuse să fie zguduită de valurile tumultuoase ale revoluției. Din depărtările Extremului Orient, de pe fronturile muncitorilor, se auzeau vestii care acumulau minia și revoluția în masele poporului, sporind ura împotriva autocrației țariste.

MATEI IONESCU

Pe Ghiliarovski și-i aruncară în mare. Medicul Smirnov se sinucise. În 10 minute, totul se sfârșise: garniziile sunară înțelegerea focului. „Potemkin” trecuse de partea revoluției.

Glorie eroilor de pe cuirasatul „Potemkin”

Aliș de pictorul V. Ivanov

Acționează pe care le-am inițiat nu au cuprins întreg raionul. Va trebui, deci, să ne organizăm astfel activitatea încît să venim și în sprijinul birourilor de cerc din satele mai îndepărtate. De asemenea, nu am acordat întotdeauna atenția cuvenită inițiativelor și metodelor bune de muncă folosite de unele cercuri, pentru a le răspîndi. În raionul nostru avem numeroși țărani muncitori care au vizitat Uniunea Sovietică și de la care putem primi un prețios ajutor în munca de popularizare a experienței colhoznicilor, dacă vom ști să-i atragem în muncă. Toate aceste lipsuri pot și trebuie lichidate grăbnic.

...Au trecut de atunci 50 de ani. În acest răstimp, și îndeosebi în anii imediat următori venirii lor în România, mulți din marinarii potenkinisti au luat parte activă la lupta de eliberare a poporului muncitor din țara noastră. Ei și-au arătat recunoștința pentru primirea frățescă și ospitalieră a poporului nostru, sîndînd în inimile oamenilor muncii din România ideile revoluției, ideile luptei pentru socialism, pentru o viață fericită și luminată.

SCRISORI către REDACTIE

Manifestare închinată folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

În cadrul activității de popularizare a cuceririlor oamenilor sovietici în folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, comitetul raional A.R.L.U.S.-Teceu a organizat zilele acestea o conferință în legătură cu folosirea energiei atomice în tratamentul diferitelor boli. Conferința a fost ținută de tov. dr. Mihai Radulescu, directorul spitalului unificat de adulți, membru al comitetului raional A.R.L.U.S.

Fiecărui activist—o sarcină concretă

Noul comitet A.R.L.U.S. de la combinatul metalurgic Reșița desăfoară o activitate tot mai susținută. Alcătuindu-și planul de muncă, noul comitet și-a propus în primul rînd o serie de măsuri menite să asigure o legătură mai strînsă cu cercurile.

MARIA STEINER
corespondent voluntar

ECATERINA BOLOȘ
corespondent voluntar

„Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?”

Acțiunea cu tema: „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.”, inițiată de cercul A.R.L.U.S. de la Monetăria Statului din București a trezit un larg ecou în rîndul oamenilor muncii din numeroase întreprinderi, instituții și sate din țară.

Se extinde inițiativa cercului de la Monetăria Statului din București

Acțiunea cu tema: „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.”, inițiată de cercul A.R.L.U.S. de la Monetăria Statului din București a trezit un larg ecou în rîndul oamenilor muncii din numeroase întreprinderi, instituții și sate din țară.

Insemnări din carnetul de practică

Ing. GRIGORE BEURAN

Între timp, pe bordul lui „Potemkin” se iviră serioase neînțelegeri. Compoziția politică eterogenă a echipajului — în rîndurile căruia, alături de bolșevici se aflau și menșevici, socialiști-revoluționari și anarhisti, — determină crearea unei situații dificile. Unii marinari venira cu ideea ca să se îndrepte spre coastele României și să se predea autorităților

propagandă în campania de recoltare. Secretarul organizației de comsomoli a colhozului le-a vorbit participanților despre importanța muncii de agitație în campania recoltei, despre menirea lor de a contribui la mobilizarea colhoznicilor în lupta pentru stringerea rapidă și în bune condiții a recoltei.

25 mai 1953. Azi a avut loc ședința sflatului S.M.T. Mihailovskaia. S-a discutat despre mersul lucrărilor de întreținere a culturilor și s-a analizat planul de pregătire a campaniei de recoltare.

Au fost numiți cu acest prilej responsabili cu buletinele de sătiră și umor, responsabilii cu citirea ziarelor și cei cu difuzarea buletinelor cu informații asupra mersului campaniei de recoltare și de îndeplinire a îndatoririlor către stat.

27 mai. Pe baza planului de măsură aprobat de sflatul S.M.T.-ului, conducerea colhozului „Karl Marx” a trecut la înfăptuirea pregătirilor pentru bătălia cea mare, lansînd lozincile: „Nici un spic de grâu pierdut!”, „Vom recolta toate grînelor în 20 de zile”, „Să fim primii la predarea cotelor!”.

20 iunie. Au sosit în colhoz primele 6 combine. Toate sînt complet reparate și au colectoare de pleavă și paie. Au fost îndeplinite spre brigăzile a III-a și a V-a.

27 iunie. Postul comsomolist de control a făcut, din însărcinarea organizației de partid, un raid prim colhoz, spre a constata cum își realizează comsomolii sarcinile ce le revin în pregătirea campaniei de recoltare și, totodată, spre a aprecia, în general, mersul pregătirilor pentru recoltare, ajutînd consiliul de conducere.

27 iunie. La sezișarea făcută de ziar și la cererea conducerei colhozului, S.M.T.-ul a luat îndată măsuri. Astăzi a sosit în colhoz o a treia batărie, adaptată pentru curățirea cerealelor.

27 iunie. Pe baza planului de măsură aprobat de sflatul S.M.T.-ului, conducerea colhozului „Karl Marx” a trecut la înfăptuirea pregătirilor pentru bătălia cea mare, lansînd lozincile: „Nici un spic de grâu pierdut!”, „Vom recolta toate grînelor în 20 de zile”, „Să fim primii la predarea cotelor!”.

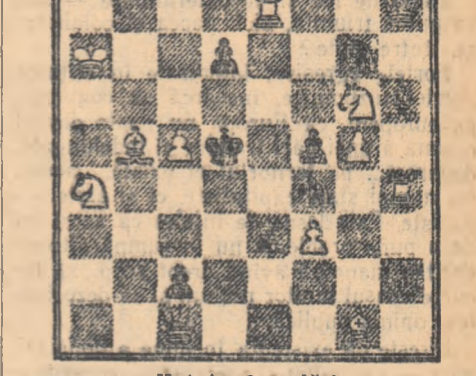
27 iunie. La sezișarea făcută de ziar și la cererea conducerei colhozului, S.M.T.-ul a luat îndată măsuri. Astăzi a sosit în colhoz o a treia batărie, adaptată pentru curățirea cerealelor.

27 iunie. Pe baza planului de măsură aprobat de sflatul S.M.T.-ului, conducerea colhozului „Karl Marx” a trecut la înfăptuirea pregătirilor pentru bătălia cea mare, lansînd lozincile: „Nici un spic de grâu pierdut!”, „Vom recolta toate grînelor în 20 de zile”, „Să fim primii la predarea cotelor!”.

27 iunie. Pe baza planului de măsură aprobat de sflatul S.M.T.-ului, conducerea colhozului „Karl Marx” a trecut la înfăptuirea pregătirilor pentru bătălia cea mare, lansînd lozincile: „Nici un spic de grâu pierdut!”, „Vom recolta toate grînelor în 20 de zile”, „Să fim primii la predarea cotelor!”.

Problema Nr. 11

I. DAVIDOVSKI (Irkutsk)
Premiul I la concursul pentru începători organizat de revista „Sahmaty v S.S.S.R.”

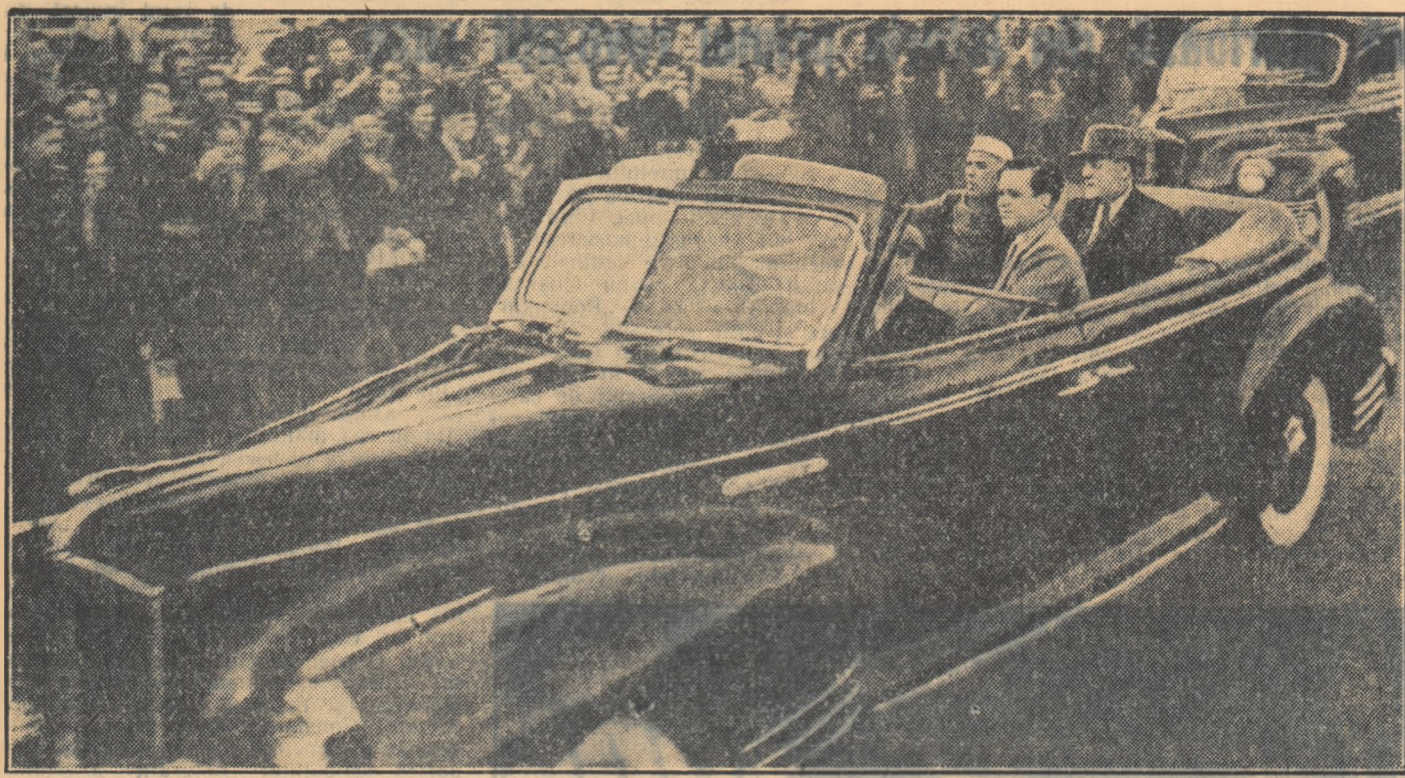
Mat în 2 mutări
(Alb: Ra7, Dh8, Te8, Th4, Nf5, Ng1, Ca4, Cg6, Pp e5, f3, g5, Ne2; Negru: Rd5, Del, Te3, Nf6, Cf4, Cg7, Pp e2, d7, f5)

O partă din meciul U.R.S.-R.P.U.

PARTIDA SPANIOLA
Alb: P. Keres (U.R.S.S.)
Negru: P. Benko (R.P.U.)

1. e4 e5 2. Cf3 Cc6 3. Nb5 a6 4. Na4 Cf6 5. 0-0 Ne7 6. De2 (În altul timp, Keres joacă aproape întotdeauna această mutare în loc de 6. Te1, cum se joacă de obicei) 6... b5 7. Nb3 0-0 (Cu intenția de a răspunde la 8. c3 cu gambitul 8... d5 9. e. d5 Ng4! Albul însă evită această posibilitate) 8. a4 Nb7 9. c3 d5 10. d3! (Continuarea aceasta s-a mai jucat, însă fără intercalarea mutărilor a4, Nb7) 10... Dd8 (Acum, negrul are greutăți, deoarece nu mergea continuarea obisnuită 10... d4 11. c4 Cc4: d4 12. Cc4 Dc4: d4 13. Ne3 Dd6 13... e5: b5 14. Tc2 a7: a8 15. Cc3 și albul câștigă un tempo important prin atacarea pionului b5. Aci se vede importanța intercalării mutării a4) 11. Cb2 Tad8 12. a4: b5 a4: b5 13. Td1 Tad4 14. T: a8 T: a8 15. d4! (Deschiderea centrului d4 atacă albului) 15... d4: e4 16. Cg5 Cd8 17. Cd: e4 C: e4 18. C: e4 Dc6 19. d5 Dc8 20. Ng5 (Albul a obținut dominația în centru și începe atacul) 20... N: g5 21. C: g5 De7 22. Cf3 e4 (Nu există altă apărare a pionului. La 22... f3, deși este posibil să se câștige combinații urmatoare) 23... D: d6 25. C: e4 De7 26. Cf6-t Rf6 (26... D: b5 27. De8 mat) 27. C: h7+ Re8 28. Dh5 g6 29. Dh6 Nc8 30. Dg7 negrul cedează.

Jawaharlal Nehru în Uniunea Sovietică

În clișeu: Pe străzile Moscovei, mii de oameni ai muncii au salutată pe primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru

La 7 iunie a sosit la Moscova, într-o vizită oficială, Jawaharlal Nehru, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India.

În timpul săptămânii Jawaharlal Nehru a vizitat marea țară a Socialismului, străbătând aproape 13.000 de km, luând astfel contact cu marea realitate sovietică. Jawaharlal Nehru a fost întâmpinat pretutindeni cu căldură de oamenii sovietici. În cursul călătoriei sale prin Uniunea Sovietică, Jawaharlal Nehru a avut posibilitatea de a se convinge personal de uriașele realizări ale oamenilor sovietici, de năzuința sinceră spre menținerea și întărirea păcii de care este însuși înțelesul poporului sovietic. „Am fost profund impresionat — a declarat Jawaharlal Nehru la mitingul consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică și India, care a avut loc în ziua de 21 iunie la Moscova — de marile realizări ale Uniunii Sovietice. Am văzut transformările din această uriașă țară, obținute datorită hărniciei poporului ei și marilor năzuințe care îl face să progreseze pe calea îmbunătățirii propriilor sale condiții”.

Tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a arătat în cuvântarea sa că oamenii sovietici urmăresc cu mare interes și simpatie eforturile pe care le depune marele popor indian pentru a crea în țara sa o societate după modelul socialist. „Fără îndoială că vizita domnului Nehru în Uniunea Sovietică — a spus tovarășul N. A. Bulganin — contactul apropiat cu poporul sovietic și stabilirea unui contact personal cu conducătorii Uniunii Sovietice vor servi cauzei dezvoltării continue a prieteniei și colaborării între țările noastre”.

La 22 iunie, în marele palat al Kremlinului a avut loc într-o atmosferă de cordialitate și prietenie semnarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru.

Declarația comună este o dovadă a unei noi și importante contribuții a guvernului U.R.S.S. și guvernului Indiei la cauza slăbirii încordărilor internaționale, la cauza întăririi păcii și prieteniei dintre popoare.

„Libertatea informării” de tip american

În repetate rânduri, personalități oficiale din Washington afirmă că „libertatea informării” în S.U.A. este una din „virtuțile” modului de viață american. Unii diplomați americani s-au obișnuit ca, folosind orice prilej favorabil, să proclame „libertatea informării” în America, pomenind, în același timp, altele fără în care această libertate, chipurile, n-ar exista.

Dar, după cum se știe, adevărul este, în ultimul rând, repede la suprafață. În presa burgheză se strecoară din când în când informații care arată că anume înțeleg cercurile cirmuitoare din S.U.A. prin „libertatea informării”. Explicația e clară: deplina libertate pentru ziariștii de a scrie numai ceea ce doresc aceste cercuri. Cenzura s-a întărit într-una în Washington încă, în ultimul timp, au început să fie nemulțumiți și mulți dintre ziariștii americani cunoscuți prin loialitatea lor față de cercurile cirmuitoare din S.U.A. În acest sens, este semnificativ articolul fratelui Alsop apărut în ziarul „New York Herald Tribune”. În acest articol el vorbește despre condițiile în care trebuie să lucreze ziariștii din S.U.A. „Întrucât ne aflăm în timp de pace — scriu Alsop — guvernul Eisenhower nu recurge, deocamdată, la obșnuitul creion albastru. Și, totuși, guvernul nostru exercită o cenzură severă care, deși are un caracter secret și indirect, denaturează în mare măsură informațiile. Presiunea cenzurilor este resimțită de fiecare corespondent din Washington, care încă mai încearcă să-și îndeplinească cinstit datoria, adică să informeze opinia publică americană asupra unor fapte de importanță națională”.

Vorbind despre „presiunea cenzurilor”, frații Alsop dau un exemplu din practică. Recent, scriu ei, doi prieteni vechi ai lor, ocupând posturi înalte la instituțiile guvernamentale, au refuzat să-i viziteze. S-a constatat că cercurile oficiale au interzis acestor doi funcționari să viziteze pe ziariștii sub pretextul că aceasta „ar compromite situația lor oficială”. „Niciodată n-am discutat cu prietenii noștri despre munca lor, sau despre alte chestiuni „delicate”... În prezent, recunosc cu amărăciune Alsopii, Washington amintește mai degrabă o grădiniță zoologică decât o metropolă, și oamenii lucizi se străduiesc să nu confunde așezările cu prietenia”.

Caracterizând „libertatea informării” de tip american, frații Alsop ajung la concluzia că, în această direcție, s-a creat „o atmosferă aproape de domeniul psihiatric”. „Cenzura directă care se manifestă prin sancțiuni aplicate pe scară largă este de așa natură — scriu frații Alsop — încât corespondenții care continuă să-și îndeplinească obligațiile, trebuie să se aștepte la orice — de la metode vechi ale urmăririi... până la despărțirea de prieteni vechi și la interceptarea convorbirilor telefonice”.

Această mărturisire grăitoare a unor ziariști americani arată încă o dată care este adevărata valoare a poveștilor despre „libertatea informării” în S.U.A.

NOTE

In jurul unui act de piraterie

În iunie 1954, petrolierul sovietic „Tuapse” în drum spre unul din porturile Republicii Populare Chineze a fost victima unui act de piraterie săvârșit la sud de insula Taiwan. Încălcându-se cele mai elementare norme ale dreptului internațional. Atacul pirateresc asupra vasului sovietic s-a produs cu știrea și consimțământul Statelor Unite, a căror flotă controlează apele din regiunea insulei Taiwan.

Reținerea petrolierului „Tuapse” nu este singurul act de piraterie săvârșit în regiunea insulei Taiwan. Sub oblăduirea flotei americane, vasele și avioanele militare gomită-niste efectuează atacuri pirateresti împotriva vaselor comerciale ale diferitelor state. Și fiind aceste vase și exercitând presiuni grosolane asupra echipajelor. Un exemplu de asemenea crime îl constituie atacurile împotriva a două vapoare poloneze, precum și asupra unor vase comerciale ale Angliei și ale altor țări.

A trecut un an de la capturarea petrolierului sovietic „Tuapse”. De atunci, marii arși vasului sovietic sînt reținuți pe insula Taiwan. Potrivit știrilor, marinarii de pe petrolier sînt supuși unui tratament neomosen. Prin amenințări și șantaj, gomitând-și încreier să-i facă să nu se mai întoarcă în patrie.

A acțiunile arbitrare mai sus pomenite ale Statelor Unite sîntern indignarea profundă a opiniei publice sovietice, care nu poate rămîne indiferentă față de samovoinicile bandiților ciankaisiști, încurajați de patronii lor americani. Ea este profund indignată de ceea ce se petrece cu petrolierul „Tuapse” și cu marinarii săi pe insula Taiwan. Indignarea opiniei publice sovietice este împărtășită de oamenii cinștii din întreaga lume, care cer înțetarea presiunilor exercitate asupra marinărilor sovietici. Petrolierul „Tuapse” și echipajul său trebuie eliberați și lăsați să se întoarcă în patrie.

De ce se teme un senator american

Încă de la vechii greci, jocurile olimpice înfățișau simbolul prieteniei și al păcii. Năzuințele popoarelor spre pace și prietenie au reînviat, la sfîrșitul veacului trecut, competițiile sportive internaționale — jocurile olimpice.

Despre acest lucru nu știe, probabil, nici senatorul american Butler din statul Maryland. El regretă nespuse de mult că, la vechii greci, nu a existat o comisie pentru cercetarea activității anti-americane.

Luind cuvîntul la Baltimore, Butler a spus: „Comuniștii manifestă o atenție de rău augur (!) față de apropiatele jocuri olimpice din 1956”. Aceste jocuri le vor ajuta să-și instaureze, chipurile, „dominația comunistă mondială”. Pentru a fi și mai convingător, Butler a debitat un torrent de calomnii la adresa sportivilor sovietici, cerînd ca aceștia, laolaltă cu sportivii țării de democrație populară, să fie excluși de la participarea la jocurile olimpice.

Butler nu și-a ascunde iritarea — și acest lucru e lesne de înțeles dacă înțeleg seama de ura sa față de tot ceea ce este legat de țările democratice. Numele senator american se cutremură de pe acum de groază: nu vor constitui, oare, eventuale

victorii ale sportivilor „roșii” o nouă înfrîngere pentru departamentul domnului Dulles ?

Nu intră în discuție posibilitățile intelectuale ale senatorului Butler. Acest lucru privește organele americane de asistență sanitară. Un singur lucru este limpede: Butler nu are nimic comun cu opinia publică americană.

Exprimînd părerea acestei opinii publice, americanul Gaspard Makkay, prevede — într-o scrisoare adresată ziarului „Washington Post” — posibilitatea ca sportivii sovietici să cîștige la jocurile olimpice mai multe medalii decât americanii, dar afirmă că acest lucru nu va fi „una din cele mai serioase crize de care se vor lovi Statele Unite”, așa cum susține Butler. „Sînt un adevărat patriot — scrie Makkay, totuși nu mă tem dacă un oarecare rus muschulos va veni în vîra anului 1956 în Australia și va face o săritură în înălțime de 20 de picioare. Îi doresc succes”.

Sînt demni de felicitat Makkay și toți americanii care împărtășesc punctul lui de vedere în ce privește sportul. Ca și el, oamenii sovietici urează, la rîndul lor, cele mai bune rezultate adevăraților sportivi americani.

Și în MUNCA ASOCIAȚIILOR DE PRIETENIE cu URSS

R. P. Ungară

La Casa de cultură a metalurgistilor din Budapesta a avut loc sîndina festivă consacrată împlinirii a zece ani de la înființarea Asociației ungaro-sovietice.

La această sîndină au participat membri ai Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, membri ai guvernului, cunoscuți oameni de știință și cultură din Ungaria, frunțași în producție, reprezentanți ai opiniei publice.

Adunarea a fost deschisă de ministrul inovator Geza Gázda, vicepreședinte al Asociației ungaro-sovietice. Raportul cu privire la aniversarea a zece ani de la înființarea Asociației a fost prezentat de Ferenc Erdi, ministrul al Agriculturii și președintele Asociației ungaro-sovietice. Raportorul a vorbit despre rădăcinile istorice ale prieteniei ungaro-sovietice și despre activitatea Asociației ungaro-sovietice, care a devenit o organizație de masă cu peste un milion de membri.

Asociația editează și materiale a că-

ror menire este să ajute pe conferențieri la pregătirea conferințelor.

Noua publicație periodică „Știri din Uniunea Sovietică” cuprinde date, fapte, repotaie interesante din industria, agricultura și din viața culturală sovietică. Această publicație constituie un îndreptar în munca activiștilor și a conferențierilor Asociației.

R. D. Vietnam

La Hanoi a avut loc o sîndină festivă cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Asociației pentru prietenia vietnamo-sovietică. La sîndină au fost de față Ton Duc Thang, președintele Asociației, Troung Chinh, secretar general al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, generalul Vo Nguyen Giap, comandant suprem al armatei populare vietnamite, membri ai Guvernului R.D. Vietnam, reprezentanți ai vieții politice și culturale.

Ton Duc Thang a prezentat un raport cu privire la activitatea Asociației.

Franța

Delegația Asociației „Franța-U.R.S.S.” în frunte cu deputatul Albert Forcinat, membru al Adunării naționale franceze, a vizitat timp de 3 săptămîni Uniunea Sovietică.

În afară de Moscova, membrii delegației au vizitat orașele Leningrad, Stalingrad, au călătorit prin Azerbaidjan, au vizitat fabrici, instituții cultural-educative, colhozuri și sohozouri, au stat de vorbă cu oamenii de știință și cultură sovietici.

La întoarcere, membrii delegației au organizat la Paris o conferință de presă în cadrul căreia ei au relevat, în unanimitate, năzuința poporului sovietic spre pace, marea amploare a construcției pașnice și ritmul rapid al progresului culturii în U.R.S.S. La conferința de presă au luat de asemenea cuvîntul membri ai delegației participanților la mișcarea de rezistență, deputați și senatori, care s-au întors recent din Uniunea Sovietică.

Poate, oare, Europa să devină o zonă a unei păci îndelungate și trainice ?

M. MARININ

Milioane de oameni sînt profund preocupat de direcția în care se dezvoltă evenimentele din Europa. Ce va aduce Europei ziua de mîine? Va deveni, oare, pămîntul european, pentru a treia oară, o arenă de foc și de exterminare — sau va putea triumfa, aici, pacea și colaborarea între state ?

Forțele agresive, interesate în aflatarea istoriei războinice, încearcă să convingă pe europeni, că Europa nu poate deveni o zonă a unei păci trainice și îndelungate, deoarece... pe teritoriul ei există, acum, nu numai state capitaliste, ci și state socialiste. Este lesne de înțeles că acest fel de a pune problema nu înseamnă altceva decât o manevră avînd drept scop să încurce sensul multor noțiuni și să dezorienteze opinia publică.

Fără să existe în lume a două lagăre — capitalist și socialist — constituie un fapt istoric necontestat. Sistemele sociale reprezentate de aceste lagăre se deosebesc radical unul de altul. Apartenența, însă, a unor state din Europa la sistemul social capitalist, iar a altora la sistemul social socialist, înlătură oare existența în rîndul maselor populare din aceste țări a unei comunități de interese în problema întăririi păcii și securității în Europa? De bună seamă că nu! În această problemă poate să trebuie să se creeze un lagăr unic al tuturor statelor europene, interesate în asigurarea securității lor.

Mai mult decât atât, în trecut Europa nu avea, și nici nu putea dispune, de asemenea reale posibilități pentru asigurarea unei păci trainice și îndelungate, așa cum s-au ivit în urma celui de al doilea război mondial, încheiat prin nimicirea militarismului agresiv german. Aceste posibilități sînt legate de faptul că Europa n-a cunoscut încă, niciodată, un avînt atât de puternic al luptei maselor populare pentru crearea unor garanții sigure de pace și securitate, avînt ce caracterizează primul deceniu postbelic.

Acum, pe o parte însemnată a continentului european, locuit de aproape jumătate din populația lui și care constituie peste 55% din teritoriul întregii Europe, au învins ideile socialismului, s-a consolidat o pace indestruicibilă și o adevărată frăție între popoare. Urmînd indicațiile marului Lenin, țările în care a învins noua ordine socială pornește în politica lor externă de la posibilitatea și necesitatea asi-

gurării în Europa și în celelalte părți ale globului, a coexistenței pașnice între state, indiferent de deosebirile orînduirii lor sociale.

În Europa se ciocnesc, între ele, două politici: pe de o parte, politica de creare a unui sistem eficace de securitate colectivă, — iar pe de altă parte, politica „de pe poziții de forță”. Prima scoatește drept lucru esențial unirea eforturilor tuturor statelor europene în direcția creării unui sistem general, unic, de securitate. Cea de a doua, scindează Europa în blocuri militare, opunînd unele state europene împotriva altora, înslînd o parte a Europei împotriva celeilalte.

În gruparea militară încheiată, creată pe linia înfăptuirii politicii „de pe poziții de forță”, intră aproximativ numai o treime din statele Europei. Cum poate fi justificată, în acest caz, opoziția minorității țărilor europene față de majoritatea țărilor din Europa? Nefiind în stare să răspundă la această întrebare, unii reprezentanți ai statelor occidentale declară că blocul militar creat în Europa occidentală reprezintă aproape „o uniune a Europei occidentale” al cărui scop este apărarea împotriva „primejdiei comunistului”.

Inconștiența acestor argumente a fost demult demascată. În primul rînd, viața a arătat, concret, că tocmai statele socialiste din Europa constituie unul din cei mai importanți factori ai întăririi păcii și securității popoarelor, că vorbăria despre așa numita „primejdie comunistă” urmărește, evident, scopuri rău intenționate. În al doilea rînd, oamenii care se pricep să scoată dintr-o mică parte din Europa cu întreaga Europă. În al treilea rînd, în cadrul majorității statelor europene, care nu au intrat în gruparea militară încheiată, se găsește nu numai țări din lagărul socialist, ci și țări capitaliste. În al patrulea rînd, în ultimul timp — mai ales după reglementarea problemei austriece — s-a vădit, cu o nouă forță, că participarea unei serii de țări europene la această grupare militară încheiată este rezultatul unei presiuni exercitate din afară.

Este adevărat că ecourile americane influente se tem serios că nu cumva obligația asumată de Austria de a nu crea pe teritoriul ei baze militare, de a nu intra

în blocuri militare și de a duce o politică de permanentă neutralitate — să nu provoace „o reacție” în alte state burgheze din Europa, inclusiv în acele state participante, deocamdată, la gruparea militară încheiată. După cum subliniază într-unul din numeroase sale, revista „Fortune”, diplomația americană este chemată, în prezent, să rezolve „una din cele mai importante sarcini”, și anume, „să sugereze opiniei publice europene ideea că strategia intimidării va avea, ca și pînă acum, un rol hotărîtor...”. În caz contrar, continuă revista, „tendența spre neutralitate va putea atrage pe cîțiva din aliații noștri”.

Cine poate nega că politica „de pe poziții de forță” provoacă nu numai intensificarea încordărilor internaționale, dar și o încordare mereu crescîndă în viața internă a țărilor occidentale? După război, Europa occidentală poate fi asemuită unei cazărmi, iar acum, în virtutea acordurilor de la Paris li este dat să aibă parte de acest „mod de viață” pînă la sfîrșitul secolului XX. Cine poate nega că politica „de pe poziții de forță” constituie principala cauză a ascuțirii lupte interne ce se dă chiar în stîlul cercurilor cirmuitoare din țările occidentale? Acordurile de la Paris, înlesniate pe principiile politicii „de pe poziții de forță”, au fost întîmpinate cu profundă nemulțumire de către popoarele europene.

Ca răspuns la ratificarea acordurilor de la Paris opt state europene, participante la Conferința de la Varșovia, au încheiat un Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală, menit să slujească intereselor întăririi securității statelor semnatare ale Tratatului, precum și ale securității în Europa. Acest Tratat este deschis și altor țări europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. În Tratat, se subliniază în mod deosebit, că părțile contractante vor ține neîncetat spre crearea, în Europa, a unui sistem de securitate colectivă, iar în cazul încheierii unui Tratat general european de securitate colectivă, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre cele opt state își va pierde valabilitatea. Astfel, semnarea Tratatului de la Varșovia a constituit o importantă contribuție la cauza asigurării securității în Europa.

Una din trăsăturile caracteristice ale actualiei situații internaționale o constituie profunda criză a politicii „de pe poziții de forță”. Existența acestei crize în zona

Asiei s-a vădit, mai cu osebire, la Conferința de la Bandung, care a demonstrat voința puternică și neclintită a popoarelor din Orient spre independență națională, pace și progres social.

În Europa, criza politică „de pe poziții de forță” este dovedită cu elocvență de faptul că ideea comunității de interese a țărilor europene privind asigurarea păcii pune stăpînire pe conștiința unor cercuri sociale tot mai largi, servindu-le drept bază în lupta lor eficace contra aflișării unor state europene împotriva altora, drept bază pentru crearea unui sistem general de securitate colectivă în Europa.

Oamenii politici cu vederi lucide nu pot să nu recunoască faptul că inițiativa manifestată, în ultimul timp, de Uniunea Sovietică în domeniul politicii externe marchează o importantă etapă în dezvoltarea relațiilor internaționale posibile. Această inițiativă a fost dictată de gînja guvernului sovietic pentru binele tuturor popoarelor, pentru slăbirea încordărilor internaționale și crearea unei atmosfere de încredere în relațiile dintre state, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război și pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Poziția ocupată de Uniunea Sovietică la încheierea Tratatului de stat cu Austria, tratativele cu Iugoslavia, care au deschis perspectiva unei colaborări prietenești între cele două țări, noua guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane cu privire la necesitatea normalizării relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, începerea tratativelor sovieto-japoneze — toate acestea constituie jaloane de mare însemnătate în lupta pentru o reală deslîndere în relațiile internaționale. Totodată, propunerea istorică a guvernului sovietic în problema reducerii armamentelor, a interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, conține un program cu adevărat concret și eficace de măsuri în vederea întăririi păcii în lumea întreagă, program bazat pe o îndelungată experiență internațională.

După cum reiese din acest program de măsuri, asigurarea securității europene nu este deloc o utopie, ci o posibilitate reală. Pentru a transforma această posibilitate în realitate, trebuie rezolvată tocmai problema asigurării securității europene și nu problema transformării Europei occidentale într-o stăru sub controlul unor puteri. Europa este alcătuită din state suverane și încercările de a reduce unele din ele la situația de protectorate sau de teritorii sub mandat, sînt zadarnice.

Istoria ne învătă că politica de creare de blocuri militare este promovată numai atunci cînd scopul urmărit este subminarea păcii și securității popoarelor. Prin

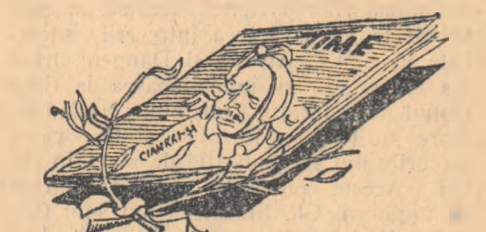
nici un fel de sofisme nu poate fi șters din conștiința oamenilor adevărul simplu că pentru întărirea păcii în Europa se cere unirea și nu dezbinarea eforturilor tuturor țărilor europene.

Europa reprezintă, azi, o totalitate de state socialiste și de state capitaliste. Acesta este faptul de la care trebuie pornit. Securitatea în Europa va deveni realitate, dacă ea se va baza pe coexistența pașnică între statele cu sisteme sociale diferite. Întrecere în domeniul economic, dezvoltare multilaterală cu avantaje reciproce a comerțului, legături economice largi și participarea la un sistem unic de securitate colectivă pentru toate statele europene — aceasta este calea coexistenței pașnice dintre țările socialismului și capitalismului, în Europa. Pășind pe această cale, Europa va dobîndi o pace trainică, va înțeoa să fie unul din principalele focare ale încordărilor internaționale — ea va aduce contribuția ei activă la întărirea păcii în întreaga lume.

Esența sistemului de securitate colectivă în Europa, propus de Uniunea Sovietică constă în faptul că acest sistem înbină garanțiile securității naționale a fiecărui dintre participanți cu garanțiile securității întregii Europe. O bază puternică, esențială, a securității europene, și în aceeași măsură și a securității internaționale trebuie să constituie reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice, ceea ce și este prevăzut în cunoscuta propunere a guvernului sovietic. Adoptarea acestei propuneri ar exercita cea mai binefăcătoare influență asupra întregii situații internaționale, ar slăbi încordarea în relațiile internaționale.

O parte, de cea mai mare însemnătate, a problemei securității europene o constituie problema germană. După cum arată Declarația sovieto-iugoslavă, rezolvarea de comun acord a problemei germane pe baze democratice și în conformitate cu dorințele și interesele poporului german, precum și cu interesele securității generale, constituie una din cele mai importante probleme internaționale.

Unele personalități caută să permanențizeze scindarea Germaniei și să opună Germania occidentală Uniunii Sovietice. Dar asemenea planuri calcă în picioare, totodată, și interesele vitale naționale ale poporului german, și cerințele elementare ale securității europene. Ce ar însemna înarmarea Germaniei occidentale și participarea forțelor ei armate la alianța militară agresivă de sub controlul american a unui grup de state europene, aliată în dreptăți împotriva altui grup de țări din Europa? Aceasta ar face imposibilă rezolvarea principalelor probleme naționale a poporului german, a problemei restabilirii unității unui stat german de-

de societatea lor, întrucît își petrece tot timpul său de lucru” în societatea consilierilor americani, elaborînd planuri de provocări și agresiune împotriva Republicii Populare Chineze. El face tot ceea ce în putință să întoarcă înapoi toată istoria. Dar aceasta nu este decît o formă a disperării unui condamnat. Într-o convorbire cu un corespondent al ziarului „Time”, chiar soția lui Cian Kai-și a dezlăuit pricina luptei consorțului său: „El trăiește fiecare 21 de ore ca și cînd ar fi ultimele ceasuri ale vieții sale”.

Semnificativă mărturisire!... Da, îl vine greu revistei americane „Time” să sărbătorească „jubileu” scumpului ei falit.